

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 703

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 6 noiembrie 2001

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
373. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru aprobarea Normei sanitare veteri- nare privind gestionarea deșeurilor toxice și de risc din laboratoarele sanitare veterinare.....	1-8

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind gestionarea deșeurilor toxice și de risc din laboratoarele sanitare veterinare

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
în temeiul art. 31 alin. 1 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, cu modificările și completările
ulterioare,
în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 12/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii,
Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,
văzând Referatul de aprobare nr. 144.057 din 14 septembrie 2001, întocmit de Agenția Națională Sanitară
Veterinară,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară privind
gestionarea deșeurilor toxice și de risc din laboratoarele
sanitare veterinare, prevăzută în anexa care face parte
integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Institutele centrale de profil, laboratoarele sani-
tare veterinare din cadrul direcțiilor sanitare veterinare
județene și a municipiului București și laboratoarele sanitare

veterinare private vor aduce la îndeplinire prevederile pre-
zentului ordin.

Art. 3. — Agenția Națională Sanitară Veterinară, Institutul
de Diagnostic și Sănătate Animală și direcțiile sanitare veteri-
nare județene și a municipiului București vor controla modul
de aducere la îndeplinire a prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul
Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

București, 26 septembrie 2001.
Nr. 373.

CVISION
TECHNOLOGIES

NORMA SANITARĂ VETERINARĂ

privind gestionarea deșeurilor toxice și de risc din laboratoarele sanitare veterinare

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — În laboratoarele sanitare veterinare sunt afluite probe cu conținut necunoscut și/sau de la animale și colectivități de animale bolnave, produse de origine animală și alte produse și materii cu conținut toxic, patogen sau radioactiv care pot constitui un potențial risc atât pentru personalul de la recepție-distribuire, cât și pentru cel care vine în contact direct cu acestea.

În această situație laboratoarele sanitare veterinare trebuie să fie organizate corespunzător și să aibă o dotare care să permită eliminarea riscurilor atât pentru personalul propriu, cât și pentru locuitorii și teritoriul din raza lor de activitate. De asemenea, trebuie avut în vedere ca medicilor veterinari de stat și personalului împuternicit să recolteze probe să le fie puse la dispoziție ambalaje pentru fiecare tip de probe, care să asigure condiții de protecție a mediului.

Pentru a răspunde acestor cerințe prezenta normă sanitară veterinară reglementează condițiile privind recoltarea, condiționarea, ambalarea și transportul probelor către laboratoarele sanitare veterinare, dotarea secțiilor și laboratoarelor, instruirea și protecția personalului, precum și gestionarea deșeurilor toxice de risc rezultate din activitatea proprie.

CAPITOLUL II

Definiții

Art. 2. — În sensul prezentei norme sanitare veterinare se înțelege prin:

1. *biocenoză* = comunitate biotică: plante și animale;
2. *biodiversitate* — diversitatea dintre organismele vii provenite din ecosistemele acvatice și terestre, precum și dintre complexurile ecologice din care acestea fac parte; cuprinde diversitatea din interiorul speciilor, dintre specii și între ecosisteme;
3. *biotop* = habitat: mediul de viață al unei biocenoze;
4. *colectare* — strângerea, sortarea și/sau regruparea, depozitarea temporară a deșeurilor în vederea transportului;
5. *contaminanți* — poluanți constituiți din agenții etiologici ai unor îmbolnăviri de natură virală, bacteriană, parazită, substanțe toxice sau radioactive;
6. *criterii sanitare* — acele limite sanogene care se stabilesc pe baza relației doză-efect în urma verificării în practică;
7. *deșeu* — orice substanță sau orice obiect, al cărui deținător îl aruncă sau are intenția ori obligația să îl arunce;
8. *deșeuri periculoase* — deșeuri toxice, inflamabile, explozive, infecțioase, corosive, radioactive sau altele asemenea, care, introduse ori menținute în mediu, pot dăuna acestuia, animalelor sau omului;
9. *deșeuri menajere* — deșeuri provenite din activități casnice sau asimilate cu acestea și care pot fi preluate cu sistemele de precoltare curente din localități;
10. *deșeuri urbane comunale* — deșeuri de orice natură și de orice proveniență, respectiv deșeuri menajere, deșeuri asimilate deșeurilor menajere, comerciale, de birou și altele, care se produc și se gestionează în cadrul unei localități;
11. *deșeuri industriale* — deșeuri rezultate din activitățile cu specific industrial, inclusiv cele provenite de la procurarea energiei și de la prospectarea și exploatarea resurselor minerale ale solului și subsolului;
12. *deșeuri agricole* — deșeuri provenite din cultura plantelor agricole, creșterea și îngrășarea animalelor, din pomicultură, viticultură, horticultură etc., legate de activitățile desfășurate în agricultură;
13. *deteriorarea mediului* — alterarea caracteristicilor fizico-chimice și structurale ale compartimentelor naturale ale mediului, reducerea diversității și productivității biologice a ecosistemelor naturale și atropizate, afectarea echilibrului ecologic și a calității vieții, cauzate în principal de poluarea apei, atmosferei și solului, supraexploatarea resurselor gospodăria și valorificarea lor deficitară, precum și prin amenajarea necorespunzătoare a teritoriului;

14. *depozitarea temporară a deșeurilor* — operațiunea de depunere a deșeurilor într-un loc special amenajat pentru protecția sănătății umane și a mediului înconjurător, pentru o perioadă limitată;

15. *depozitarea finală a deșeurilor* — depunerea organizată a deșeurilor într-un loc special amenajat pentru protecția sănătății umane și a mediului înconjurător, care nu este urmată de o operațiune asupra acestora;

16. *dezvoltare durabilă* — dezvoltarea care corespunde necesităților prezentului, fără a compromite posibilitatea generațiilor viitoare de a se dezvolta corespunzător;

17. *deținător* — producătorul de deșeuri sau persoana fizică autorizată să desfășoare activități independente ori persoana juridică care are în posesie deșeuri;

18. *ecosistem* — complex dinamic de comunități de plante, animale și microorganisme și mediul lor lipsit de viață, care interacționează într-o unitate funcțională;

19. *eliminarea deșeurilor* — tratarea, recuperarea, reciclarea, evacuarea, injectarea în subsol și depozitarea deșeurilor;

20. *eliminarea finală a deșeurilor* — activitatea de eliminare a deșeurilor care nu mai este urmată de nici o operațiune asupra acestora;

21. *factorii ecologici sau condițiile de viață* — factori abiotici — fizici și chimici, factori biotici — interrelațiile viețuitoarelor și ale activităților umane;

22. *factori artificiali de mediu* — microclimat — condiții de adăpostire și de îngrijire, tehnologii de exploatare, factori fizici, chimici și biologici;

23. *gestionare* — colectarea, transportul, valorificarea și eliminarea deșeurilor, inclusiv supravegherea zonelor de depozitare după închiderea lor;

24. *gospodărirea/managementul/gestionarea deșeurilor* — producerea, colectarea, transportul, prelucrarea, neutralizarea, reciclarea, comercializarea, depozitarea, incinerarea deșeurilor și alte activități care au ca obiect deșeurile;

25. *limita maximă admisă — LMA — de concentrație — CMA* — concentrația maximă de poluant care nu induce influențe negative semnificative asupra unuia sau mai multor factori de mediu;

26. *managementul ecologic al deșeurilor* — totalitatea lucrărilor, măsurilor și activităților de gospodărire a deșeurilor, destinate să asigure protecția sănătății umane și a mediului înconjurător;

27. *mediu de viață* — ansamblul de condiții și elemente naturale ale Terrei: aerul, apa, solul și subsolul, toate straturile atmosferice, toate materiile organice și anorganice, precum și ființele vii, sistemele naturale în interacțiune cuprinzând elementele enumerate anterior, inclusiv valorile materiale și spirituale;

28. *monitorizarea deșeurilor* — supravegherea și evidența activităților legate de deșeuri;

29. *monitorizarea mediului* — sistem de supraveghere, prognoză, avertizare și intervenție, care are în vedere evaluarea sistematică a dinamicii caracteristicilor calitative ale factorilor de mediu, în scopul cunoașterii stării de calitate și a semnificației ecologice a acestora, a evoluției și implicațiilor sociale ale schimbărilor produse, urmate de măsurile care se impun.

30. *neutralizarea deșeurilor* — operațiuni aplicate deșeurilor în scopul reducerii sau eliminării potențialului lor periculos;

31. *poluant* — orice substanță solidă, lichidă, sub formă gazoasă ori de vapori sau sub formă de energie — radiație electromagnetică, ionizantă, termică, fonică sau vibrații —, care, introdusă în mediu, modifică echilibrul constituenților acestuia și al organismelor vii și poate cauza daune bunurilor materiale; sau

32. *poluant* — orice material ori substanță introdusă artificial în biosferă sau care există în condiții naturale și provoacă modificări negative ale calității mediului;

33. *poluare* — introducerea directă sau indirectă, ca rezultat al activității umane, în mediu, a substanțelor, vibrațiilor, încălzire sau zgomot în aer, apă sau sol, care pot fi periculoase pentru sănătatea omului, calitatea mediului ori care creează pierderi materiale;

34. *poluarea aerului* — atmosfera se consideră poluată atunci când o mărime care, adăugată sau scăzută din constituenții normali ai atmosferei, poate determina alterarea proprietăților sale fizice sau chimice în mod sesizabil de organisme;

35. *poluarea apei* — orice alterare fizică, chimică, biologică sau bacteriologică a apei peste o limită admisibilă stabilită, inclusiv depășirea nivelului natural de radioactivitate produsă direct sau indirect de activități umane, care o fac improprie pentru o folosire normală, în scopurile în care această folosire era posibilă înainte de a interveni alterarea;

36. *prejudiciu* — efect cuantificabil în costul daunelor asupra sănătății oamenilor și animalelor, bunurilor sau mediului, provocate de poluanți, activități dăunătoare sau dezastre;

37. *producător* — orice persoană fizică sau juridică a cărei activitate produce deșeuri — producător inițial și/sau care a efectuat operațiuni de pretratare, de amestecare sau alte operațiuni care generează schimbarea naturii ori compoziția acestor deșeuri;

38. *reziduuri solide* — resturile care rezultă din activitatea din laborator, care nu sunt solvate în apă și nu sunt purtate de apă;

39. *risc ecologic potențial* — probabilitatea producerii unor efecte negative asupra mediului care pot fi prevenite pe baza unui studiu de evaluare;

40. *substanțe periculoase* — orice substanță sau produs care, folosit în cantități, concentrații sau condiții aparent nepericuloase, prezintă risc semnificativ pentru om și animale, mediu sau bunurile materiale; pot fi explozive, oxidante, inflamabile, toxice, nocive, corosive, iritante, mutagene, radioactive;

41. *substanță poluantă* — orice substanță sau formă de energie care, ajunsă în mediu într-o anumită concentrație, modifică caracteristicile naturale ale factorilor de mediu în așa măsură încât înrăutățește calitatea acestora și îi face improprie utilizării;

42. *supravegherea condițiilor de mediu* — colectarea, analiza, sinteza, monitorizarea și valorificarea datelor privind condițiile de mediu în care trăiesc animalele;

43. *titularul proiectului sau al activității* — persoană fizică sau juridică care propune, deține și/sau gospodărește o activitate economică ori socială.

CAPITOLUL III

Reguli privind organizarea laboratoarelor sanitare veterinare

Art. 3. — 1. Laboratoarele sanitare veterinare sunt obligate să gestioneze propriile deșeuri toxice și de risc. Limitele emisiilor poluante gazeose și lichide, precum și deșeurile toxice și de risc sunt redată în anexa nr. 3 la prezenta normă sanitară veterinară.

2. Gestionarea deșeurilor toxice și de risc se face printr-un sistem special de colectare, stocare, transport, neutralizare și eliminare a acestora, precum și printr-un sistem de control adecvat.

Pentru gestionarea deșeurilor toxice și de risc laboratoarele sanitare veterinare trebuie să aibă un minim de amenajări, dotări și materiale.

3. Laboratorul sanitar veterinar are spațiul împărțit în două zone: a) zona exterioară, unde se află conducerea, administrația, biobaza etc.;

b) zona interioară, unde își desfășoară personalul secțiilor și laboratoarelor care prelucrează probele.

4. La limita dinspre exterior a zonei menționate la lit. b) trebuie să existe:

• o singură ușă activă de intrare pentru angajați, care să conducă în prima încăpere a filtrului sanitar veterinar sau într-un hol de comunicare cu aceasta;

• un filtru sanitar veterinar funcțional, conform anexei nr. 1 la prezenta normă sanitară veterinară;

• un spațiu pentru primirea/redistribuirea probelor și pentru necropsii, conform anexei nr. 2 la prezenta normă sanitară veterinară.

5. Zona interioară a laboratorului sanitar veterinar are spațiile de lucru împărțite în două categorii:

a) curate;

b) contaminate.

Delimitarea între cele două categorii de lucru se poate face prin pereți din zidărie faianțată, lămpă pregătită pentru a fi ușor lavabil, glăsvand etanș sau hote cu presiune negativă.

Prima cameră a filtrului, camera de primire a probelor și de necropsii, precum și spațiile menționate la pct. 7, 8 și 9 sunt considerate a fi contaminate, urmând regimul acestui tip de spațiu.

6. Spațiul pentru primirea/redistribuirea probelor și pentru necropsii trebuie să aibă: compartiment de transbordare a probelor din exterior în interior, un compartiment pentru necropsii, dotări pentru conservarea și/sau redistribuirea probelor.

Probele se introduc în zona interioară a laboratorului sanitar veterinar numai prin transbordare.

În spațiul pentru primirea/redistribuirea probelor și pentru necropsii probele sunt fie conservate și/sau pregătite pentru prelucrare, fie redistribuite la secții.

Distribuirea probelor către secții, precum și între secții și laboratoare se face numai în pungi sterile vidate, cutii sterile etanșe sau în saci sterili etanși prin legare specială sau prin sudare termică. Coatele vor fi introduse direct în spațiile contaminate, acesta fiind singurul loc unde probele trebuie să fie scoase din ambalajul de transport intern.

7. Camera de sterilizare și neutralizare trebuie să aibă o dotare specifică.

Resturile solide și lichide după sterilizare, decontaminare și/sau neutralizare sunt dirijate spre platforma de stocare temporară.

Ambalajele refozibile sterilizate, echipamentul de protecție, containerele și cărucioarele curățate și decontaminate sunt redirijate în circuit.

8. Încăperile cu animale în biotest trebuie să fie plasate în imediata apropiere a spațiului pentru primirea/redistribuirea probelor și necropsii și dotate cu tot ce este necesar.

Furajele pentru încăperile cu animale în biotest se introduc prin transbordare prin spațiul pentru primirea/redistribuirea probelor și pentru necropsii, în ambalaj steril.

Resturile lichide și solide se scot din încăperile cu animale în biotest ca din oricare spațiu contaminat.

9. Spațiul contaminat din fiecare secție și laborator trebuie să aibă o dotare minimă care să asigure conservarea și prelucrarea probelor, citirea testelor, colectarea în siguranță a resturilor lichide și solide, protecția specială a personalului care are acces, sterilizarea sau neutralizarea unor deșeuri, curățarea și decontaminarea suprafețelor și condiționarea aerului.

Intrarea în spațiul contaminat a persoanelor desemnate se face numai pentru prelucrarea probelor sau pentru acțiuni în legătură cu aceasta și imediat după intrare aceste persoane își completează echipamentul de protecție obișnuit cu cel special, adecvat lucrărilor ce urmează să fie executate.

Rezultatul testelor, notat pe fișe, trebuie să poată fi citit din spațiul curat; în acest scop fișele sunt așezate într-un loc vizibil din spațiul curat și nu sunt scoase din spațiul contaminat. Spațiul contaminat se curăță și se decontaminează imediat după folosire și la sfârșitul zilei de lucru.

Înainte de ieșirea din acest spațiu personalul dezbracă echipamentul de protecție specială, pe care îl introduce într-un sac sau recipient steril, pe care în final îl etanșează și îl dirijează către camera de sterilizare și neutralizare.

În spațiul contaminat nu se introduc plante, animale — în afara probelor clinice —, bibelouri, tablouri, material iconografic etc. Se iau măsuri de protecție împotriva păsărilor, rozătoarelor, insectelor și altor vectori: câini, pisici, broaște etc. Se admit exponatele și iconografia strict necesare, cu condiția ca materialul din care acestea sunt confecționate să reziste acțiunilor obligatorii de spălare și decontaminare.

Materialele care ies din acest spațiu trebuie să fie închise în ambalaj steril și etanș, suportând la locul de destinație operațiunile de incinerare, decontaminare și/sau neutralizare, după caz.

10. Spațiul curat se curăță, se decontaminează și se dezinfectează săptămânal și ori de câte ori este nevoie.

11. Resturile solide și lichide rezultate în urma prelucrării probelor sunt sterilizate, neutralizate sau numai colectate, sunt ambalate în recipiente sterile și etanșe și dirijate în una dintre următoarele direcții:

a) camera de sterilizare și neutralizare;

b) platforma de stocare temporară a deșeurilor;

c) camera de primire a resturilor pentru incinerare, din crematoriu.

Resturile solide și lichide rămase după prelucrarea probelor vor trebui manipulate, colectate și stocate ținându-se seama de regulile cuprinse în prezenta normă sanitară veterinară.

12. Crematoriul trebuie să aibă capacitatea adecvată volumului de resturi care trebuie incinerate.

În crematoriu se incinerează numai resturile care ard, celelalte se sterilizează, se decontaminează și/sau se neutralizează în camera de sterilizare și neutralizare. Crematoriul trebuie să fie astfel construit încât camera de primire a deșeurilor toxice și de risc să poată primi resturi atât din zona contaminată, cât și din zona curată prin care se trece cu cărucioarele cu resturi preambalate.

Crematoriul trebuie să aibă cel puțin 3 încăperi — una de conservare a resturilor, alta de primire, sortare, readucere la temperatura camerei și cea de a treia unde se află cuptorul, focarul și sistemul de încălzire a șarjei care trebuie incinerată.

Cenușarul trebuie să fie cu două deschideri, una înspre camera de acces la focar și alta — etanșă — înspre exterior, prin care se evacuează și se însăcuiește cenușa.

13. Controlul gestionării deșeurilor toxice și de risc revine laboratorului de igienă și protecția mediului din cadrul secției de protecția animalelor. În acest scop laboratorul va fi dotat, instruit și protejat în mod special.

Controlul se referă la colectarea, stocarea, transportul, neutralizarea și eliminarea deșeurilor toxice și de risc pe fluxul tehnologic al secțiilor și laboratoarelor. Acesta se realizează prin inspecție, teste rapide sau teste complexe de laborator, raportări periodice ale șefilor de secție privind unele evenimente nedorite.

14. Testarea gestionării deșeurilor toxice și de risc se face atât la suprafețele din obiectivele interioare, cât și la probele recoltate de la efluentul de ape uzate ale laboratorului sanitar veterinar, probele de aer, sol și din cenușa rezultată de la crematoriu.

15. În spațiul curat sunt birourile personalului, biblioteca, sala de lectură, sala pentru servit cafea și gustări, miniclub, culoare de legătură etc. Resturile lichide din această zonă sunt dirijate în sistemul de canalizare al laboratorului sanitar veterinar, iar resturile solide sunt dirijate la platforma de stocare temporară sau la crematoriu, după caz.

CAPITOLUL IV

Dotarea minimă a laboratoarelor sanitare veterinare pentru gestionarea deșeurilor toxice și de risc

Art. 4. — Laboratoarele sanitare veterinare trebuie să dispună în mod obligatoriu de următoarele:

1. recipiente etanșe de 15 l capacitate, confecționate din metal inoxidabil sau din material plastic termorezistent până la 150°C, prevăzute cu capace etanșe sau cu sistem de etanșare;

2. recipiente de 15 l capacitate, confecționate din material inoxidabil, cu pereți perforați și cu mâner;

3. pungi care se etanșează prin vidare, aparat pentru vidat pungile cu probe și aparate pentru sudare termică a pungilor și sacilor;

4. hoté absorbante pentru vapori și gaze toxice, prevăzute cu filtre neutralizante;

5. cutii din plastic sau de unică folosință cu capace etanșabile;

6. saci din plastic, rezistenți la rupere, cu capacitate de 15 l;

7. cărucioare cu pereți laterali care să circumscrie un spațiu etanș pentru transportul deșeurilor solide și lichide, ambalate;

8. echipament de protecție simplă: halat, costum de protecție și echipament de protecție specială: bonetă, șorț, ochelari, mănuși, mască buco-nazală, cizme, șosete din material plastic pentru acoperit pantofii, mască de gaze, combinezon etc., folosit în spațiul contaminat;

9. decontaminanți puternici: Aldekol DES 03, Atlan'tol 914, Virbaccid, Virkon S etc.;

10. neutralizanți: tiosulfat de sodiu, acid acetic, tween 80, amoniac etc.

11. detergenți, apă, aspiratoare, bureți atașați la teuri din lemn etc., pentru curățarea mecanică;

12. decontaminator rutier;

13. agregat sau pompă pentru curățare și decontaminare;

14. să aibă și să producă apă caldă sau vapori pentru tratarea recipientelor cu care sunt vehiculate infectele;

15. crematoriu cu posibilitatea de a atinge temperatura de cel puțin 400°C și un aparat de înregistrare a acestei temperaturi pe perioada de funcționare — termograf;

Un sistem de securitate adecvat pentru situația în care nu poate fi atinsă această temperatură. Depozit pentru cenușa rezultată până când aceasta se dirijează la platforma de gunoi a orașului după controlul deșeurilor toxice și de risc. Sistem de însăcuire.

Din fiecare șarjă de cenușă se ia un eșantion în pungi etanșe, rezistente la rupere. O dată pe săptămână mostrele sunt controlate în ceea ce privește conținutul toxic și de risc;

16. filtru sanitar veterinar funcțional;

17. un bazin de stocare, de capacitate adecvată, reprezentând echivalentul volumului apelor reziduale din laboratorul sanitar veterinar pe cel puțin 15 zile. Pentru situațiile accidentale va exista și un al doilea bazin de stocare cu o capacitate de 50% din a celui principal. Evacuarea apelor uzate se face împreună în sistemul de retenție temporară a apelor reziduale. Controlul deșeurilor toxice și de risc în apele reziduale retenționate se face săptămânal sau ori de câte ori este nevoie;

18. aparate de sterilizat.

CAPITOLUL V

Reguli de manipulare a deșeurilor toxice și de risc și de prevenire a contaminării în laboratorul sanitar veterinar

Art. 5. — Laboratoarele sanitare veterinare au obligația să aplice și să respecte regulile de manipulare a deșeurilor toxice și de risc și să asigure toate măsurile necesare pentru prevenirea contaminării în timpul desfășurării activității acestora, astfel:

1. probele primite trebuie prelucrate și apoi distruse cu maximum de operativitate, nedepășindu-se 48 de ore, exceptând situațiile în care tehnicile de laborator nu reclamă un timp mai îndelungat sau în care se impune păstrarea lor pentru alte investigații și/sau contra-probe;

2. recipientele și mesele de lucru vor fi curățate, spălate și decontaminate după fiecare utilizare;

3. ambalajele cu care au venit probele, resturile lichide și solide rezultate în zona contaminată vor fi puse în recipiente etanșe și trimise la camera de sterilizare și neutralizare, platforma intermediară de stocare sau la crematoriu cu aceeași promptitudine și grijă ca și probele infectate;

4. persoanele care intră în spațiul contaminat nu pot accede în spațiul curat decât după dezbrăcarea echipamentului de protecție specială și după spălarea și igienizarea mâinilor;

5. apele reziduale din laboratoarele sanitare veterinare se vor colecta într-un bazin de stocare și, atunci când se recomandă prin BA, se vor decontamina sau se vor neutraliza înainte de a se deversa în sistemul de canalizare al localității. În situațiile accidentale, când în bazinul mare se face tratamentul contra deșeurilor toxice și de risc, apele reziduale vor fi dirijate în al doilea bazin de stocare;

6. recipientele și cărucioarele de transport se păstrează curate și decontaminate;

7. controlul circulației materialelor infectate se face de către fiecare șef de secție, notându-se într-un registru special măsurile care se iau în caz de abateri;

8. la camera de sterilizare și neutralizare se notează într-un registru cantitatea de infecte sterilizată sau neutralizată, procedeul, temperatura sau felul și cantitatea de neutralizant utilizat;

9. la crematoriu se completează în caietul de ecarisare toate rubricile;

10. se prelevează eșantioane și probe de aer, de resturi lichide și solide pentru controlul periodic al poluării;

11. se stabilesc puncte fixe de prelevare a probelor pentru controlul poluării;

12. probele pentru controlul poluării sunt recoltate de persoane nominalizate și instruite, cu sarcină expresă în fișa postului;

13. probele vor fi prelucrate în secția de protecția animalelor de către specialiști instruiți, atestați și protejați.

CAPITOLUL VI

Colectarea, stocarea și evacuarea reziduurilor solide din laboratoarele sanitare veterinare

Art. 6. — Toate reziduurile solide din zona exterioară a laboratoarelor sanitare veterinare, din spațiile curate și cele care nu conțin deșeurile toxice sau de risc din zona interioară sunt depozitate temporar pe o platformă.

Platforma de depozitare temporară a reziduurilor solide trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

1. să fie plasată la cel puțin 10 m de clădire;
2. să aibă suprafața betonată, scurgere la canalizarea pentru apele laboratorului sanitar veterinar, închisă cu sifon cu gardă metalică;
3. să aibă capacitate de stocare suficientă, considerându-se volumul de reziduuri solide de 10 l/persoană/zi;
4. reziduurile solide nepericuloase se colectează în pubele sau containere care sunt evacuate zilnic sau la cel mult 3 zile vara și 5 zile iarna.

Colectarea reziduurilor începe chiar de la locul de producere.

Se pot utiliza saci din hârtie sau din material plastic, care se îndepărtează cu totul. Se vor alege cu atenție ambalajele, întrucât sacii nu rezistă întotdeauna la umiditate sau la unele substanțe caustice.

Art. 7. — Alt sistem de colectare este introducerea reziduurilor în pubele confecționate din tablă sau din material plastic, acoperite cu un capac cât mai etanș posibil.

De la nivelul locului de producere reziduurile se evacuează periodic și se depozitează selectiv în pubele de capacitate mare — de 100 l —, amplasate în locuri special amenajate, eventual în încăperi care trebuie să fie prevăzute cu facilități de întreținere igienică.

Art. 8. — Acolo unde există posibilități, reziduurile pot fi afluite prin conducte speciale din material rezistent la acizi și baze, ușor lavabile.

Art. 9. — În cazul reziduurilor colectate ce nu prezintă pericol de contaminare, pubelele sau containerele sunt îndepărtate de serviciile de salubritate. Sunt recomandate pentru transportul acestor reziduuri vehiculele compactoare.

Art. 10. — Pentru a se preveni poluarea ce ar putea interveni în timpul transportării se indică metoda transportării pubelelor sau a containerelor pline și înlocuirea lor cu altele dezinfectate între timp.

Art. 11. — Personalul însărcinat cu îndepărtarea reziduurilor trebuie dotat cu echipament de protecție cât mai bine închis la extremități, mănuși de protecție, după caz, măști de tifon sau ochelari de protecție și trebuie să beneficieze de instalații de igienă personală — băi, dușuri — la intrarea și la ieșirea de la muncă, să fie controlat periodic din punct de vedere medical prin examene clinice și de laborator și să fie vaccinat pentru diferite afecțiuni posibil de transmis prin reziduurile în cauză.

Art. 12. — Altă metodă de colectare și de îndepărtare concomitentă a reziduurilor solide este la rețeaua de canalizare. Mai întâi reziduurile sunt măcinate la locul producerii lor, după care sunt antrenate prin intermediul unui jet de apă, pentru a fi transportate la o instalație centrală unde continuă procesul de măcinare, decontaminate și apoi evacuate la canal.

Art. 13. — Evacuarea reziduurilor se mai poate realiza prin canale pneumatice. Conductele colectoare lasă să cadă reziduurile într-o pâlnie colectoare, de unde, prin curenți de aer sau prin vacuum parțial, reziduurile sunt conduse într-o încăpere în care se vor neutraliza în scopul înlăturării nocivității pe care o prezintă.

Art. 14. — Incinerarea reziduurilor efectuată în condiții de maximă securitate este cea mai indicată.

CAPITOLUL VII

Colectarea, stocarea și evacuarea reziduurilor lichide din laboratoarele sanitare veterinare

Art. 15. — Toate reziduurile lichide din zona exterioară, din spațiile curate și din cele din care au fost eliminate deșeurile toxice și de risc din zona interioară sunt colectate, transportate, stocate temporar, testate și evacuate în rețeaua de canalizare a localității printr-o rețea de canalizare proprie a laboratorului sanitar veterinar.

Colectarea și transportul reziduurilor lichide se realizează printr-o rețea de canalizare unitară care trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

1. evacuarea integrală a apelor reziduale;
2. timpul de evacuare cât mai scurt;
3. să nu permită poluarea aerului, apei și solului din incinta laboratorului sanitar veterinar;
4. să fie prevăzută cu guri de aerisire și cu sifon cu gardă metalică;
5. să fie prevăzută cu două bazine de reținere temporară care să permită epurarea, neutralizarea sau decontaminarea, după caz, atunci când se impune prin buletin de analiză;

6. să dirijeze apele pluviale direct la rețeaua de canalizare a orașului, ocolind bazinele de reținere temporară;

7. capacitatea bazinelor de reținere temporară trebuie să asigure: unul — stocarea tuturor reziduurilor lichide din laboratorul sanitar veterinar timp de cel puțin 15 zile, iar cel de-al doilea, cu capacitatea de 50% din primul, se calculează pentru reziduurile lichide: 50 l/persoană/zi.

CAPITOLUL VIII

Colectarea, stocarea și evacuarea reziduurilor radioactive din laboratoarele sanitare veterinare

Art. 16. — Reziduurile care conțin radionuclizi cu viață scurtă și activitate redusă se păstrează în containere speciale, ecranate cu materiale impenetrabile. Reziduurile se îndepărtează în mediu după depășirea timpului de înjumătățire.

Art. 17. — Reziduurile care conțin radionuclizi cu viață lungă și activitate intensă fie sunt tratate cu substanțe puternic oxidante, pentru a li se reduce volumul, fie sunt dirijate în containere speciale, pentru distrugere, către crematoriul cu circuit închis la care este arondat laboratorul sanitar veterinar, prevăzut schematic în anexa nr. 4 la prezenta normă sanitară veterinară.

CAPITOLUL IX

Testarea gestionării deșeurilor toxice și de risc

Art. 18. — Testarea gestionării deșeurilor toxice și de risc se execută după cum urmează:

1. Controlul săptămânal al cenușii:

- a) Clostridium perfringens/g = 0
- b) Salmonelles/25 g = 0
- c) Enterobacteriacee/g = 0
- d) NTG/g = {n = 5; c = 2; m = 10; M = 3 x 10²}, în care:
n — număr de unități care constituie eșantionul;
m — valoarea NTG (să nu fie mai mare ca M);
M — valoarea maximă admisă a NTG.

2. Controlul bilunar al apei din bazinul de retenție temporară:

- a) indicatori fizici: temperatura, reziduul filtrat la 105°C;
- b) indicatori chimici: pH, CBO, CCO — Mn, N-amoniacal, N-total, azoțiți, azotați, sulfuri și H₂S, fosfați, fosfor total, detergenți sintetici anionici activi, arsen, aluminiu, calciu, plumb, cadmiu, crom trivalent și hexavalent, fier total ionic, cupru, mercur, fluoruri, clor liber;
- c) indicatori biologici: coliformi totali, coliformi fecali, streptococi fecali, salmonella.

3. Controlul săptămânal al probelor de aer:

- a) pulberi;
- b) carbon organic total;
- c) oxizi de azot;
- d) oxizi de sulf;
- e) monoxid de carbon.

4. Controlul permanent al sterilizării la autoclavă:

- a) verificarea presiunii la manometru;
- b) verificarea lunară, în zile alese la întâmplare, prin substanțe solide care se lichefiază la peste 101°C (acid oxalic), 110°C (benzo-naftol), 120°C (floare de sulf), 132°C (uree).

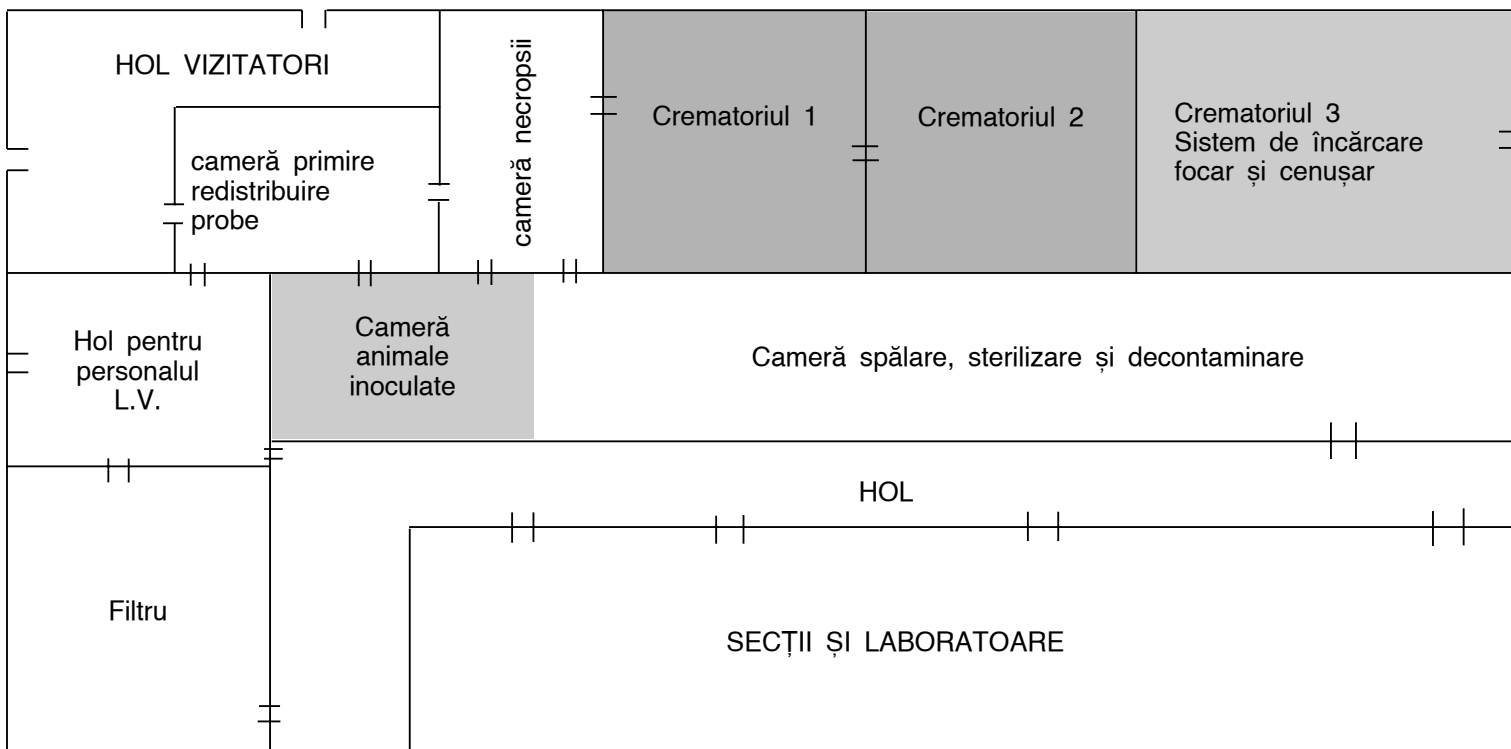
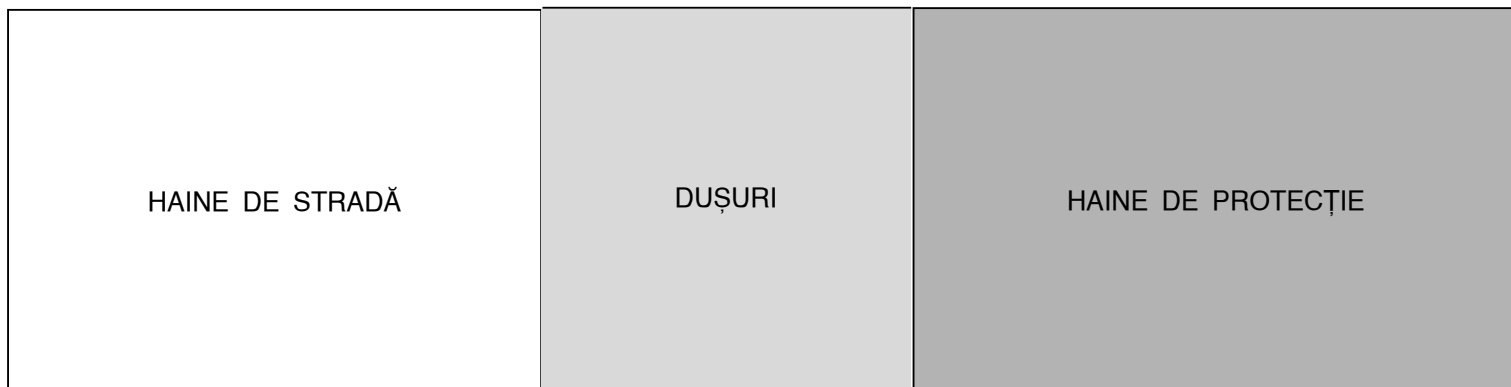
5. Inspecții pe fluxul activității, verificarea și vizarea documentelor legate de deșeurile toxice și de risc, ținute pe secții și laboratoare

6. Controlul săptămânal al decontaminării suprafețelor din spațiile contaminate:

- a) testul Stafilococ
- b) testul NTG
- c) testul Acido alcooloz rezistenților.

Art. 19. — Puncte fixe de colectare a probelor sunt:

1. cenușarul crematoriului;
2. coșul de fum al crematoriului;
3. bazinul de retenție temporară a apelor uzate;
4. autoclava;
5. suprafețe din spațiul contaminat, alese la întâmplare.

LIMITELE
de încărcare cu poluanți a apelor uzate evacuate în resursele de apă

Tabelul nr. 1

Nr. crt.	Indicator de calitate	U.M.	Limite maxime admisibile	Metoda de analiză ¹⁾
A. Indicatori fizici				
1. ²⁾	Temperatura	°C	40°C	—
B. Indicatori chimici				
2.	Concentrația ionilor de hidrogen (pH)	unități pH	6,5—8,5	STAS 8619/3—90
3.	Materii totale în suspensie (MTS)	mg/dm ³	300,0	STAS 6953—81
4.	Consumul biochimic de oxigen la 5 zile (CBO ₅)	mg/dm ³	300,0	STAS 6560—82
5.	Consumul chimic de oxigen — metoda cu permanganat de potasiu (CCO—Mn)	mg/dm ³	500,0	STAS 9887—74
6.	Consumul chimic de oxigen — metoda cu bicromat de potasiu (CCO—Cr)	mg/dm ³	500,0	STAS 6954—82

Nr. crt.	Indicator de calitate	U.M.	Limite maxime admisibile	Metoda de analiză ¹⁾
7.	Azot amoniacal (NH ₄ ⁺)	mg/dm ³	30,0	STAS 8683—70
8.	Azot total (N)	mg/dm ³	10,0	STAS 7312—83
9.	Azotați (NO ₃ ⁻)	mg/dm ³	25,0	STAS 8900/1—71
10.	Azotiți (NO ₂ ⁻)	mg/dm ³	1,0	STAS 8900/2—71
11.	Sulfuri și hidrogen sulfurat (H ₂ S)	mg/dm ³	0,5	STAS 7510—66
12.	Sulfii (SO ₃ ²⁻)	mg/dm ³	10,0	STAS 7661—89
13.	Fenoli antrenabili cu vapori de apă (C ₆ H ₅ OH)	mg/dm ³	30,0	STAS 7167—92
14.	Substanțe extractibile cu eter de petrol	mg/dm ³	20,0	STAS 7587—66
15. ³⁾	Produse petroliere	mg/dm ³	1,0	STAS 7877—87
16.	Fosfați (PO ₄ ³⁻)	mg/dm ³	4,0	STAS 10064—75
17.	Fosfor total ⁴⁾ (P)	mg/dm ³	5,0	STAS 10064—75
18.	Detergenți sintetici anionici activi, biodegradabili	mg/dm ³	30,0	STAS 7576—66
19. ⁴⁾	Arsen	mg/dm ³	0,05	STAS 7885—67
20.	Aluminiu (Al ³⁺)	mg/dm ³	8	STAS 9411—83
21.	Calciu (Ca ²⁺)	mg/dm ³	300	STAS 3662—90
22. ⁴⁾	Plumb (Pb ²⁺)	mg/dm ³	0,5	STAS 8637—79
23. ⁴⁾	Cadmium (Cd ²⁺)	mg/dm ³	0,1	STAS 7852—80
24. ⁴⁾	Crom trivalent (Cr ³⁺)	mg/dm ³	1	STAS 7884—91
25. ⁴⁾	Crom hexavalent (Cr ⁶⁺)	mg/dm ³	0,1	STAS 7884—91
26.	Fier total ionic (Fe ²⁺ + Fe ³⁺)	mg/dm ³	5,0	STAS 8634—70
27. ⁴⁾	Cupru (Cu ²⁺)	mg/dm ³	0,1	STAS 7795—80
28. ⁴⁾	Nichel (Ni ²⁺)	mg/dm ³	1,0	STAS 7987—67
29. ⁴⁾	Zinc (Zn ²⁺)	mg/dm ³	1,0	STAS 8314—87
30. ⁴⁾	Mercur (Hg ²⁺)	mg/dm ³	0,005	STAS 8014—79
31.	Argint (Ag ⁺)	mg/dm ³	0,1	STAS 8190—68
32.	Fluoruri (F ⁻)	mg/dm ³	0,5	STAS 8910—71
33.	Molibden (Mo ²⁺)	mg/dm ³	0,1	STAS 11422—84
34.	Seleniu (Se ²⁺)	mg/dm ³	0,1	STAS 12663—88
35.	Mangan (Mn ²⁺)	mg/dm ³	1,0	STAS 8662—70
36.	Magneziu (Mg ²⁺)	mg/dm ³	100,0	STAS 6674—77
37.	Cobalt (Co ²⁺)	mg/dm ³	1,0	STAS 8288—69
38.	Cianuri (CN ⁻)	mg/dm ³	0,5	STAS 7685—79
39.	Clor liber (Cl ₂)	mg/dm ³	1,0	STAS 6364—78
40.	Cloruri (Cl ⁻)	mg/dm ³	400,0	STAS 8663—70
41.	Reziduu filtrat la 105°C	mg/dm ³	2.000,0	STAS 9187—84
42.	Sulfați (SO ₄ ²⁻)	mg/dm ³	400,0	STAS 3069—87
<i>C. Indicatori bacteriologici</i>				
43.	Bacterii coliforme totale	nr./100 cm ³	1 milion	STAS 3001—91
44.	Bacterii coliforme fecale	nr./100 cm ³	10.000	STAS 3001—91
45.	Streptococi fecali	nr./100 cm ³	5.000	STAS 3001—91
46.	Salmonella	nr./100 cm ³	absent	STAS 3001—91

1) Metoda de analiză va fi cea corespunzătoare standardului în vigoare.

2) Prin primirea apelor uzate temperatura resursei de apă nu va crește cu mai mult de 2—5°C sau nu va depăși 30°C.

3) Suprafața resursei de apă în care se evacuează ape uzate nu trebuie să prezinte irizații.

4) Suma ionilor metalelor grele nu trebuie să depășească concentrația de 1 mg/dm³, iar suma ionilor de Ni, Zn și Mn să nu depășească 2 mg/dm³, valorile individuale fiind cele prevăzute în tabel. În situația în care în localitățile care nu au stație de epurare apa din rețelele de distribuție a apei potabile conține zinc în concentrație mai mare de 0,5 mg/dm³, această valoare se va accepta și la evacuarea apelor uzate în cursurile de apă.

Tabelul nr. 2

SUBSTANȚE POLUANTE cu grad ridicat de toxicitate

Tabelul conține anumite substanțe individuale care aparțin următoarelor clase și grupe de substanțe, selectate în special pe baza toxicității, persistenței și bioacumulării lor, cu excepția celor care sunt inofensive din punct de vedere biologic sau care se transformă rapid în substanțe inofensive biologic:

1. compuși organohalogenati și substanțe care pot forma asemenea compuși în mediul acvatic;
2. compuși organofosforici;
3. compuși organostanici;

4. substanțe cu proprietăți cancerigene în mediul acvatic;
5. compuși organici ai mercurului;
6. compuși organosilicici și substanțe care pot forma asemenea compuși în mediul acvatic;
7. oleiuri minerale persistente și hidrocarburi de origine petroliară persistente;
8. deșeurii radioactive care se concentrează în mediul sau în organismele acvatice;
9. substanțe sintetice persistente care pot rămâne în suspensie, decantare sau flotare, deranjând utilizarea apei.

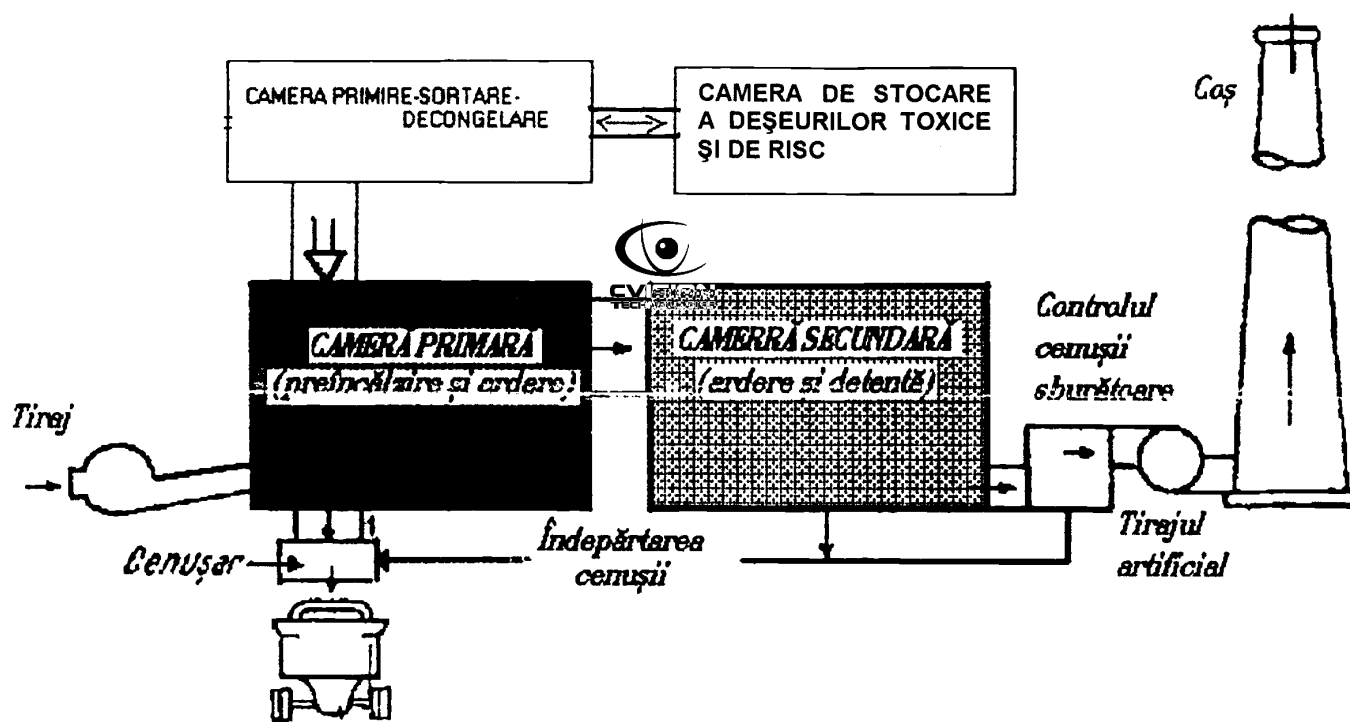
**NORME DE LIMITARE
a emisiilor pentru uzinele de incinerare a deșeurilor**

Valori limită de emisie

Indicatorul	U.M.	Perioada de referință	Valori limită
Pulberi	mg/Nm ³	24 de ore	5
Carbon organic total	mg/Nm ³	24 de ore	5
Acid clorhidric	mg/Nm ³	24 de ore	5
Acid fluorhidric	mg/Nm ³	24 de ore	1
Oxizi de azot	mg/Nm ³	24 de ore	300
Oxizi de sulf	mg/Nm ³	24 de ore	25
Monoxid de carbon	mg/Nm ³	24 de ore	50
Metale grele:			
• mercur	mg/Nm ³	0,5—4 ore	0,05
• cadmiu	mg/Nm ³	0,5—4 ore	0,05
• alte metale grele: Sb+As+Pb+Cr+Co+ Cu+Mn+Ni+Sn+V	mg/Nm ³	0,5—4 ore	0,5
Dioxina și furani	mg/Nm ³	6—16 ore	0,1
Mărime de referință: valorile limită se raportează la un conținut în oxigen al efluenților gazoși	% vol.		11

ANEXA Nr. 4

la norma sanitară veterinară

SCHEMA INSTALAȚIEI DE INCINERARE A REZIDUURILOR

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Centrul pentru relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.552.335.01 11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro